

Oscar Wilde

Prințul Fericit

Traducere din limba engleză
de Laura Poantă

Nota traducătorului

Oscar Wilde (Oscar Fingal O'Flahertie Wills Wilde; 16 octombrie 1854, Dublin – 30 noiembrie 1900, Paris) este un scriitor irlandez, celebru, în epocă, mai ales pentru piesele sale de teatru (*Evantaiul doamnei Windermere/Lady Windermere's Fan*, *O femeie fără importanță/A Woman of no Importance*, *Soțul ideal/An Ideal Husband*, *Ce înseamnă să fii onest/The Importance of Being Earnest*). Considerat unul dintre cei mai importanți scriitori estetizanți de limbă engleză, a publicat poezie, eseu, proză (celebrul *Portret al lui Dorian Gray/The Picture of Dorian Gray*), dar și povestiri. Intelligent, nonconformist (problemele sale cu legea l-au adus și ele în atenția publică, urmările fiind dramatice pentru destinul său), ironic și plin de umor, este în permanentă și febrilă căutare a frumosului și a rafinamentului, lucru evident și în povestirile sale pentru copii.

Revine acum în atenția publicului prin aceste două volume de povestiri: *Prințul Fericit și alte povestiri/The Happy Prince and Other Tales* și *Casa cu rodii/A House of Pomegranates*. Considerate povestiri pentru copii, ele pot fi citite cu același interes și cu folos la orice vârstă datorită descrierilor extraordinare de interioare, vestimente sau colțuri de natură fără seamăn, adevărate explozii de culoare și formă. Toate povestirile au, în același timp, și o tentă moralistă, personajul principal fiind chinuit adesea de remușcări sau suferind schimbări radicale de destin. Ele sunt un fel de fabule poematice, învățătura fiind transmisă la capătul unor complicate, savuroase aventuri, inclusiv de limbaj.

Traducerea lui Oscar Wilde este o adevărată provocare tocmai datorită acestui lucru. Descrierile sale bogate, luxuriante, întorsăturile de frază, dar și de situație, cuvintele „căutate” și, nu în ultimul rând, engleza timpului său exploatată cu deliciu pun mereu la încercare priceperea traducătorului.

Se ivește, evident, întrebarea ce limbaj alegi pentru a reda cât mai exact toate aceste lucruri, pentru a nu pierde nimic din jocurile de cuvinte, din parfumul expresiilor vremii, din extravaganța originalului. Limba română nu duce lipsă de cuvinte pline de miez, care permit traducerea cât mai aproape de textul original. Fără a cădea într-un limbaj arhaic – nepotrivit, după părerea mea, pentru un tânăr cititor de azi –, am considerat necesar să ocolesc neologismele și să apelez, de câte ori a fost posibil, la cuvinte „vechi”, care să sugereze atmosfera altor vremuri. O provocare a fost și găsirea cuvintelor potrivite pentru abundența de bijuterii, pietre prețioase, mobile, detalii arhitectonice și de costumație etc. etc., toate descrise, după cum spuneam, cu minuțiozitate extremă și plăcere molipsitoare. Limba engleză, în sine, ridică adesea probleme și pune capcane în fața traducătorului, cu atât mai mult limba aparte a lui Oscar Wilde. Cu speranța că am reușit să nu trădăm prea mult textul original – lucru ușor de verificat prin așezarea față în față a originalului cu traducerea – dorim cititorilor de toate vârstele lectură plăcută!

LAURA POANTĂ

Prințul Fericit și alte povestiri

EDITURA PARALELA 45

Regele Munților Lunii, care-i negru ca abanosul și se închină la un cristal

Prințul Fericit

Inălțată deasupra orașului, pe o coloană înaltă, se afla statuia Prințului Fericit. Era acoperită din cap până în picioare cu foițe de aur din cel mai fin, în loc de ochi avea două safire strălucitoare, iar un rubin uriaș îi împodobește mânerul spadei.

Stârnea, pe bună dreptate, admirația tuturor.

— E tot atât de frumos ca un cocoș-de-vânt, remarcă unul dintre sfetnicii orașului, dornic să i se ducă vestea că are gusturi artistice. Numai că nu-i la fel de folositor, adăugă el, temându-se că oamenii îl vor crede nepractic, cum de fapt nu era.

— De ce nu ești și tu ca Prințul Fericit, își întreabă o mamă simțitoare băiețelul care plângea fără motiv, Prințului Fericit nici prin cap nu-i trece să se smiorcăie una-două.

— Ce bine că există pe lume măcar un ins fericit, mormăi un om necăjit privind minunata statuie.

— Arată întocmai ca un înger, spuseră copiii de la orfelinat, pe când ieșeau din Catedrală cu pelerinele lor roșii și șorțulețele albe și curate.

— De unde știți? Doar n-ați văzut niciodată un înger, spuse profesorul de matematică.

— Ba am văzut, în vis, răspunseră copiii; iar profesorul de matematică se încruntă și îi privi sever, căci nu era de acord cu visele copiilor.

Cuprins

Nota traducătorului / 5

Prințul Fericit și alte povestiri

Prințul Fericit / 9

Privighetoarea și Trandafirul / 23

Țriașul cel egoist / 32

Prietenul cel bun / 39

Remarcabila rachetă / 53

Casa cu rodii

Regele cel Tânăr / 71

Ziua de naștere a Înfantei / 89

Pescarul și Sufletul său / 110

Copilul din Stele / 150

